

Αγαπητή σύνταξη.

Αχ αυτό το Ελληνικό δαιμόνιο, το βρίσκουμε παντού αλλά ιδιαίτερα το θαυμάζουμε στον επίλεκτο κόσμο που χειρίζεται την πολιτική της χώρας και τη ζωή του κάθε Έλληνα.

Η επικοινωνία είναι ο τρόπος που εκφράζουμε τις σκέψεις μας και αντιλαμβανόμαστε τις σκέψεις και απόψεις των συνομιλητών μας.

Έλεγα από χρόνια να παινέσω το σπίτι μας αλλά τελικά νίκησα τους ενδοιασμούς μου.

Η ΕΡΤ προσφέρει όντως πολύτιμη υπηρεσία, και για εμάς στις αποικίες είναι ανεκτίμητη, και αφού η Ελληνική καθημερινότητα προσφέρει και σε μας αγωνίες, συχνά κολλάω στην οθόνη της ΕΡΤ.

Αναπόφευκτα κάποτε συγκρίνω το Ελληνικό μεγαλείο με εκείνο των Φράγκων.

Οι Φράγκοι σαν βγουν στην οθόνη να συζητήσουν κάποια καντά ή απλά θέματα, με δυο ακόμα ή τρεις συμμετέχοντες, μιλάει ένας και οι άλλοι τον ακούν. Σπάνια παρεμβαίνουν να διακόψουν τον ομιλούντα κι ο ρυθμιστής της συζήτησης με λίγες μόνο λέξεις αγγίζει με σαφήνεια το θέμα για να εκμαιεύσει την απάντηση. Η πρακτική τούτη μου θυμίζει τους πρώιμους αιώνες του πολιτισμού, όπου όλα γίνονταν με το στείλε παππούλη την ευχή.

Ιδού το μεγαλείο μας: Τέσσερα άτομα ή και πέντε κάποτε, στα παράθυρα της ΕΡΤ, ένας υπουργός εν ενεργεία, ένας πρώην υπουργός της αξιωματι-

κής αντιπολίτευσης, ένας βουλευτής μικρότερου κόμματος και ο / η δημοσιογράφος. Γίνεται η παρουσίαση των παρευρισκομένων, πρώτη ερώτηση στον υπουργό εν ενεργεία. Η απάντησή σύντομα προκαλεί παρέμβαση ενός

βρίσκεται η μοναδικότητα της φυλής μας. Οι εθνικοί μας αντιπρόσωποι είναι ικανοί να προβάλλουν ομαδικά την πολύτιμη και καλοπληρωμένη προσφορά τους στο έθνος, ομιλούντες ταυτόχρονα αλλά και κατανοώντας ό-

Το πρόβλημά μου εμένα, είναι ότι εγώ, ο πάσα ένας, που έφυγε για ψωμί στα αλαργινά, μολύνθηκα από τον ιό των κουτοφράγκων κι έμεινα μαζί τους πίσω, έχασα την ικανότητα να συλλαμβάνω τέσσερες ομιλίες ταυτόχρονα.

Ίσως να έχουν μολυνθεί και άλλοι συμπάροικοι από τον ίδιο παθογόνο ιό και δικαιολογημένα θεωρούν εμάς που φύγαμε λίγο παλα-

βιάρηδες.

Πρόσφατα είχα μια έμπνευση και την έβαλα σε εφαρμογή, κάθε φορά που συμβαίνει τέτοια συμφωνικό επεισόδιο, "κλικάρω" το κουμπί, και προσπαθώ να συλλάβω την πορεία της συζήτησης των εθνοπατέρων με την φαντασία μου και μερικές φορές το καταφέρνω. Κατά τα άλλα είμαστε ένας ζωντανός κόσμος που μας περισσεύει πνεύμα και ενέργεια.

Με αίσθημα ενοχής για τη μισοφραγκομάρα μου ζητώ την κατανόησή σας.

Ο. Πασάνας

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΥΤΟΦΡΑΓΓΟΙ

των άλλων. Η παρέμβαση εξελίσσεται σε σύντομη αντιπαράθεση αλλά με την επέμβαση του δημοσιογράφου κάποτε σταματά. Συνεχίζει ο πρώτος, επεμβαίνει ο τρίτος και εκ νέου επεμβαίνει ο δεύτερος κι εδώ αρχίζει το μεγαλείο. Ο ρυθμιστής της συζήτησης προσπαθεί να σταματήσει κάποιον από τους ομιλούντες - για θέματα ουσιαστικής επίδρασης πάνω στη ζωή κάθε Έλληνα πολίτη ή μεγίστης εθνικής σημασίας - αλλά το μόνο που πετυχαίνει είναι να προσθέσει τη φωνή του στις τρεις προηγούμενες. Ο τέτατος χαμογελά ειρωνικά κι αν υπάρχει πέμπτος συντάσσεται με τους πολλούς. Εκεί

λους τους άλλους ταυτόχρονα. Φυσικά οι παρακολουθούντες τα όσα γίνονται, θα πρέπει να είναι ικανοί να συλλαμβάνουν όλα τα νοήματα όλων των ομιλούντων και να τα αφομοιώνουν.

Έτσι κερδίζεται πολύτιμος χρόνος και χρησιμοποιείται για να επαναληφθούν άλλες παρόμοιες συζητήσεις για άλλα καντά θέματα. Έτσι λύνονται τα θέματα, έτσι πληροφορείται ο κάθε πολίτης και έτσι τους ξαναψηφίζει. Ατσιδοσύνη. Τέτοια λέξη δεν βρίσκεται σε Φράγκικο λεξικό.

Οι κουτόφραγγοι θα πάρουν αιώνες να ανέλθουν στα δικά μας υψίπεδα.

Ένας Έλληνας πρεσβευτής στον ΟΗΕ

Ένα λαμπρό υπόδειγμα ρητορικής και πολιτικής από πρόσφατη συνεδρίαση της ΓΣ των Ηνωμένων Εθνών, που έκανε τη διεθνή κοινότητα να χαμογελάσει:

Ο λόγος του Έλληνα μόνιμου αντιπροσώπου στον ΟΗΕ.

«Πριν ξεκινήσω, θέλω να σας πω κάτι για τον Μέγα Αλέξανδρο. Όταν δάμασε τον Βουκεφάλα, κατά τον γυρισμό του και περνώντας τον Αξιό και βλέποντας το νερό, σκέφτηκε ότι ήταν μια καλή ευκαιρία για μπάνιο. Έβγαλε λοιπόν τα ρούχα του, τα ακούμπησε στον βράχο και μπήκε στο νερό. Όταν βγήκε και θέλησε να ντυθεί, τα ρούχα του είχαν εξαφανιστεί. Τα είχε κλέψει ένας Σλάβος της Μακεδονίας.»

Τότε πετάχτηκε οργισμένος ο Σλαβομακεδόνας εκπρόσωπος της ΠΓΔΜ κι άρχισε να φωνάζει «Τι είναι αυτά που λες; Οι Σλάβοι δεν ήταν εκεί, τότε.»

Οπότε ο Έλληνας εκπρόσωπος χαμογέλασε και είπε: «Τώρα που το ξεκαθαρίσαμε αυτό, μπορώ να ξεκινήσω την ομιλία μου...»!

Ο συγκεκριμένος διάλογος είναι πέρα για πέρα αληθινός και είναι ένα σαφέστατο δείγμα του τρόπου σκέψης των Ελλήνων. Μακάρι βέβαια αυτόν τον συγκεκριμένο τρόπο διαχείρισης σκέψης και πράξης να τον είχε ενστερνιστεί η Ελληνίδα υπουργός Εξωτερικών, κυρία Ντόρα Μπακογιάννη. Πολλά θα ήταν τα οφέλη και ίσως να είχαν τερματιστεί οι όποιες συζητήσεις πριν καν ξεκινήσουν...

Παύλος Καρκανίδας